

AT HIRSIZI

HASAN : Hayrola Rüstem, üzgün görünüyorsun, ne oldu?

RÜSTEM : Ben üzölmeyeyim de kim üzölsün Hasan?

HASAN : Hele anlat bakalım seni bu kadar perişan eden olay neymiş, merak ettim yahu!

RÜSTEM : Bütün paramı verip bir at almıştım.

HASAN : Ee, at öldü mü yoksa?

RÜSTEM : Ölse teselli olacak bir yanı var?

HASAN : Ne oldu peki?

RÜSTEM : Dün gece ahıra bir hırsız girip atımı çalmış.

HASAN : Yapma yaa... İnan ki çok üzöldüm. İnşallah bulursun atını.

RÜSTEM : Pek sanmıyorum bulabileceğimi ama hayırlısı neyse o olsun. Ne diyelim.

HASAN : Benim acele bir işim var, gitmek zorundayım. Hadi kal sağlıcakla...

RÜSTEM : Yolun açık olsun Hasan.

HIRSIZ : Hadi beyaa hayvan yürüsene !

RÜSTEM : Aman Allah'ım rüya mı görüyorum yoksa! Bu at benim atım yahu!

HIRSIZ : Yanlışın var Beyim. Bu at yıllardan beri benimdir.

RÜSTEM : Madem ki bu at yıllardan beri senin, o halde söyle bakalım, bu atın hangi gözü kör?

HIRSIZ : Hangi gözü mü kör? Bunu bilmeyecek ne var, tabi ki sol gözü kör.

RÜSTEM : Bilemedin.

HIRSIZ : Özür dilerim, ben sağ gözü diyecektim, yanıldım. Evet evet, sağ gözü kör bu atın.

RÜSTEM : Sen sadece hırsız değil ayrıca beceriksiz bir yalancısın da.

HIRSIZ : Niye?

RÜSTEM : Maaşaallah bu atın iki gözü de sapasağlam çünkü! Ver atımı...

BİR GARİP DAVA

MUHAFİZ :Padişahım üç adam geldi. Bir davaları varmış. Huzurunuza çıkmak istiyorlar.

PADİŞAH :Gelsinler bakalım.

MUHAFİZ : Geçin bakalım şöyle. Padişahımız sizi bekliyor.

PADİŞAH :Hoşgeldiniz ağalar. Anlatın bakalım derdinizi.

DAVALI :Efendim biz üç arkadaştık. Üçümüz beraber bir iş yaptık. Ve iyice bir para kazandık. Birbirimize de hiç güvenmiyorduk.

PADİŞAH :Ee...

PALABIYIK: “Paramızı hepimizin güveneceği birine verelim” dedik ve bu arkadaşta teslim ettik.

PADİŞAH : Sonra ne oldu peki?

DAVALI : Parayı bu arkadaşta emanet ederken « üçümüz birlikte gelmedikçe parayı hiçbirimize verme » diye sıkı sıkı tembih ettik.

PALABIYIK: Tembih etmemize rağmen emanete ihanet etti bu adam.

DAVALI :Evet ihanet etti. Parayı tek başına gelen diğer arkadaşımıza verdiğini söylüyor.

PADİŞAH : Doğru mu söylüyor bunlar efendi?

KESE : Doğru efendim ama eksik anlattılar.

PADİŞAH :Nasıl yani?

KESE :Evet, bunlar bana bir kese para bıraktılar. „Üçümüz birlikte gelmedikçe parayı hiçbirimize verme.“ dediler.

PADİŞAH :E niye verdin o zaman paraları diğer adama?

KESE :Ama padişahım, henüz elli adım bile gitmemişlerdi ki içerden biri geri geldi ve paraları istedi. Bu ikisine uzaktan bağırdım. “Bakın bu arkadaşta veriyorum.” dedim.

PADİŞAH : Bunlar ne yaptı peki?

KESE :Vallahi ikiside kafa sallayıp “Tamam ver” dediler.

PADİŞAH :Siz söyleyin bakalım, bu beyefendi doğru mu söylüyor?

DAVALI :Valla padişahım, keseyi emanet edip gidiyorduk ki şimdi burada olmayan arkadaşımız aniden durdu. “Akşam yiyeceğimiz yemeğin parasını alalım.” dedi. Biz de “yemek parası al gel, dedik..” Meğer adam tüm parayı almış.

PADİŞAH : Demek arkadaşınız parayı alıp kaçmış ha?

PALABIYIK :Evet ama bu emanetçiye “Biz üçümüz birlikte gelmezsek, hiçbirimize parayı verme” demiştik. O da kabul etmişti.Vermeseydi. Versin bizim paramızı...

PADİŞAH :Ne diyorsun efendi? Adamlar paralarını istiyorlar.

KESE : Doğru, paralarını vermem gerekiyor ama anlaşmaya bağılı kalıyorum ben. Bu yüzden şu an paralarını vermem.

PADİŞAH :Ne demek o?

KESE :Şu demek padişahım. Anlaşmaya göre, bunlara parayı vermem için üçünün birlikte gelmesi gerekiyordu.

Getirsinler diğer arkadaşlarını da vereyim paralarını!

PADİŞAH :Doğru. Hadi bakayım, getirin üçüncü arkadaşınızı, alın paranızı! Bir daha da güvenmediğiniz insanlarla iş yapmayın.